

[Halvgaard]

men er efter vores mening uacceptabelt i den nuværende situation.

Hvis forslag af denne karakter vedtages, betyder det en yderligere belastning for dansk erhvervsliv med stigende skatter, stigende omkostninger, og i en krisesituation som den, Danmark befinder sig i i disse år, burde politiske partier afholde sig fra at slå politisk mønt af forslag af denne art.

Forslagsstillerne har da helt ret i, at de uddannelsessøgende har store vanskeligheder med økonomien og også er bekymrede for fremtiden, men disse problemer har de uddannelsessøgende altid haft. Indtil 1960'erne ydede man overhovedet ingen uddannelsesstøtte af nogen art til de uddannelsessøgende, men man må dog heller ikke glemme den favorisering, der har været af akademikerjob fremfor praktisk arbejde, med 10 gange så behageligt arbejde som andres til en 3 gange så høj løn og en 4 gange så høj pension. Det er fuldkommen urimeligt, hvis man skal se demokratisk på det.

Nu synes tre partier altså, at de uddannelsessøgende har krav på, at man nu finder en løsning, der kan klare problemerne. Jeg synes, at tidspunktet er dårligt valgt. Spørgsmålet er, om det er at klare problemerne, at man finansierer en række uddannelser, der ingen brug er for. Tænk blot på de prognoser, der foreligger.

Mon ikke man i stedet virkelig skulle analysere uddannelsesbehovet inden for de forskellige områder og så få indrettet vores uddannelseslovgivning herefter, en skærpet adgangsregulering efter samfundets behov. Så kunne man tage hele spørgsmålet om de uddannelsessøgendes økonomiske behov op til grundig overvejelse, og først da vil fremskridtspartiet være medvirkende.

Alle tre forslag vil betyde en omfattende økonomisk belastning for samfundet, og hvor vil forslagsstillerne hente disse penge? Kan vi tillade os yderligere at belaste vores erhvervsliv og landbruget med højere skatter og højere omkostninger? Det skulle undre mig, om man havde tænkt alvorligt over det problem.

Jeg håber, at forslagsstillerne forstår, at fremskridtspartiet ikke vil støtte de fremsatte forslag.

Bente Juncker (CD):

Vi er fra CDs side helt enige i, at der må ske en forbedring af de uddannelsessøgendes økonomiske vilkår nu. CD prioriterer investeringen i de unges uddannelse meget højt, og vores ønske om kvalitet og effektivitet inden for alle uddannelser fremmes ikke ved, at de unge er tvunget til at tage for meget erhvervsarbejde. CD har som grundholdning, at studielåneene stadig må udgøre en væsentlig del af støtten – gerne rentefri i studietiden og med en lav forrentning efter studiets afslutning eller ophør.

Vi er naturligvis også enige i, at unge, der opfylder transskriteriet, skal have mulighed for stipendier, især inden for ungdomsudannelserne, hvor det især er vanskeligt at afvikle en meget stor gæld. Vi mener endvidere, at de uddannelsessøgende fra det 18. år bør være uafhængige af forældrenes indkomst- og formueforhold.

I ministerens forslag er CD tilfreds med, at aldersgrænsen er sat ned til de 18 år, ligesom vi finder, det er rimeligt, at der er taget hensyn til i forslaget, om den studerende er hjemmeboende eller udeboende. De ca. 9.000 kr., der er forskellen, er i høj grad velment.

CD er ligeledes tilfreds med, at det igen bliver muligt for de studerende at optage statslån. Vi er opmærksomme på den stigende gældsbyrde, de studerende har. Det kan give anledning til bekymring netop i en tid, hvor mange akademikere går arbejdsløse. Vi har da også noteret os, at ministeren i denne samling agter at fremsætte et forslag om gældssanering.

Vi er derimod ikke begejstrede for den høje rente i studietiden, 8 pct., samt for forrentningen på 12 pct. af lånet efter studietidens ophør. Vi vil her gerne foreslå som sagt tidligere, at lånene gøres rentefrie i studietiden, men det er en detalje, som vi kan arbejde med i udvalget.

CD kan principielt tiltræde de principper, der er indeholdt i kristeligt folkepartis beslutningsforslag, men vi mener i øvrigt, at hensynet til den almindelige økonomiske situation kan vanskeliggøre finansieringen, som en sådan lovgivning vil medføre. Der er ikke noget overslag over de økonomiske virkninger. Det forslag kan CD derfor ikke medvirke til.

Med hensyn til VS' og SFs beslutningsforslag kan vi være meget enige i intentionerne i forslaget. Vi mener også, at de studerende